

„Allgem. Litterat. Anzeiger“
1800, σ. 1608

Βούλγαρις
Εὐγένιος

Ο ἐν Βιέννῃ καθηγητὴς F. K. Alter, ἐν ἄρθρῳ τοῦ ἀπὸ 1ης' Οκτωβρ.
1800 δημοσιωμένου ἐνθ' αὐτοῦ, ἀναγράφει ἔργα καὶ τοῦ Βουλγάρου
καὶ ἐκφέρει τὰ ἑξῆς: « Δύναμαι εἶδεν τὰ κατονομάσω τὰ ἑξῆς
χειρόγραφα τοῦ Εὐγενίου Βουλγάρου, τοῦ γηραιότερου πῶν λοχίων, τοῦ-
λάχιδων ἐν Εὐρώπῃ: I. 1795. εἰς τὴν θεολογίαν προλεγόμενα φευρου-
αρίου 24. ῥάφανη. Κεφ. α'. ὁρισμὸς τῆς θεολογίας. Εἰς λογίαν ἐδυν-
μὴν ᾤδωσαν. ὁπὲ ἔτος 1795. ἀπριλλίου 21. ῥάφανη. ἀντιγράφη παρ'
ἐμοῦ τοῦ Ἀθανασίου Γεωργίου Κῶνστα Περγιατνοῦ
[sic], ἔχοντος ἀντίτυπον τοῦ Δημητρίου Ἰωάννου πατρὸς Ἀ.

δυνασίου. 4^{ον} μέγα. 562 σελ. Τὸ ἔργον αὐτὸ ἔγραψεν ὁ Εὐχένιος
Βούλγαρις πρὸς χρῆσιν τῶν ἀρχαίων θεολόγων, καὶ ἀναγνώσκεται πρὸς
αὐτὰ κοινῶς εἰς σχολὰς ἐλληνικάς. Πρόκειται κυρίως περὶ ἱστορίας
ματος εἰς τὴν Θεολογίαν τοῦ Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ διηρημένη διὰ
πολλῶν χωρίων ἐν διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν πατέρων. [*]

II. Τὰ ἀρέσκοντα τοῖς φιλοσόφοις ἦτοι τὰ περὶ τῶν φύσει ὄντων
φιλοσοφούμενα ἐπιτηδεύοντες μὲν σαφῶς δὲ ὡς οἰόντε τῇ φιλοσοφίᾳ
ἐρασταὶς ἐν διαφόρων φιλοσόφων. ὁ αὐτός [sic] αὐτοῦ ποιήματος. Τρεῖς
δακτύλους παχύ. Εἰς λόγιαν ἐλληνικὴν γλώσσαν. »

[[*] Πρὸς Γ. Ζαβίραν, Νέα Ἑλλάς, Ἀθ. 1872, σ. 296 (12708-9)]